

[Hauch.]

rigtigt. Men i den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren — nu tør jeg jo ikke hen-vise til perspektivplanen mere, men det kunne måske også have betydning for det ærede medlem hr. Horn, som var bekymret over, hvad der ville komme til at ske med det sekundære vejnet — om det ikke er udtryk for hans mening, når der står i vejtrafikplanen, at det er derfor sandsynligt, at en ophævelse af vejrefusionsordningen dels vil have en umiddelbar, men måske tidsbe-grænset virkning på de kommunale vejan-læg, dels en mere gradvis, men varig effekt, efterhånden som standardfordringerne nedskrives. Man nedsætter altså standarden på det sekundære vejnet, skal det ikke forstås på den måde?

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Det fremgår klart af forordet til perspektivplanen, at dette ikke er fremlagt som regeringens plan, men som et arbejde, således som arbejdsministeren også har redegjort for det, som regeringen har bestilt udført, og hvor vi langs ad vejen inden for de forskellige områder vil tage stilling til — mange steder har vi gjort det i forvejen — nogle af de problemer, der er nævnt. Derfor kan man ikke tage et stykke ud af perspektivplanen og så bare sige, at det står for min regning eller er udtryk for min mening. Men jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at man kan da så sandelig heller ikke slutte mod-sætningsvis, som hr. Hauch nu var inde på, og sige, at så må man om hvert enkelt af punkterne spørge, hvorvidt jeg er for eller imod. Jeg har taget mine standpunkter også i denne sag, og dem kender hr. Hauch jo også godt.

(Kort bemærkning).

Hauch: Jeg har forstået, at jeg ikke måtte tillægge trafikministeren noget ansvar for perspektivplanen. Det er heller ikke det, jeg har gjort. Det var derfor, jeg sagde, at jeg gerne ville nævne et par linjer af trafikplanen, som er udsendt af ministeriet for offentlige arbejder og, så vidt jeg ved, under ministerens ansvar. I hvert fald har ministeren påberåbt sig den mere end én gang under forhandlingerne. Og i trafikplanen står, at man bevidst vil nedsætte standarden på det sekundære vejnet.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg tror, jeg skal nøjes med en kort bemærkning. Jeg har ikke det stykke papir ved hånden, men jeg kan ikke forestille mig, at der står „standarden“. Jeg kan forestille mig, at der står, at man vil nedsætte udbygningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til og udligning mellem kommunerne.

(Lovforslaget (nr. 146) findes i tillæg A, sp. 3043, fremsættelsen i tidenden sp. 4389).

Lovforslaget sattes til forhandling.

A. Chr. Andersen: Jeg siger tak, fordi jeg må få lov at tale først.

En omlægning af refusionssystemet blev påbegyndt ved loven af 4. juni 1969 om generelle tilskud til kommunerne. Det hidtidige refusionssystem havde iøjnefaldende mangler. Dels kunne de ofte høje refusionsprocenter forflygtige ansvaret for de lokale kommunale myndigheder, der måske ikke helt nøgternt kunne bedømme en udgifts nødvendighed, når en meget stor part kunne hentes hjem i refusion. Dels havde ordningen også den ulempe, at de mere velstillede kommuner altid havde lettere ved at betale den egenkommunale del af udgiften end de mere vanskeligt stillede kommuner. Dette til trods for at der f. eks. på vejområdet ved fastsættelsen af refusionsprocenterne var taget hensyn til de mere tyndt befolkede egne.

Den største indvending havde centralad-ministrationen, fordi det ikke var muligt at budgettere udgiften til refusion til kommu-